

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger.

Lov nr. 114 af 24. marts 1970 om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Folketingstidende 1969-70, FF. sp. 3233, 3605 og 4473; tillæg A, sp. 2369; tillæg B, sp. 673; tillæg C, sp. 321) er senest bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 444 af 28. juli 1982.

Lovforslaget er et led i regeringens oplæg til forbedring af de offentlige budgetter, der er et nødvendigt supplement til regeringens konkurrenceforbedrende politik med det formål at skabe grundlag for en gradvis nedbringelse af under-skuddet på betalingsbalancen og af arbejdsløsheden.

Det er efter regeringens opfattelse ikke muligt at opnå en tilstrækkelig forbedring af statens finanser uden at nedbringe statens udgifter til arbejdsløshedsdagpenge og efterløn.

Lovforslaget indeholder derfor følgende elementer:

1. Dagpenge- og efterlønsatserne nedsættes.
2. Pristalsreguleringen og taktreguleringen af dagpenge bortfalder.
3. Der indføres en midlertidig velstandsregulering.
4. Medlems- og arbejdsgiverbidragene forhøjes.
5. Der indføres ensartet sats ved delvis ledighed i en uge, eller hvor der i øvrigt er en fast tilknytning til en arbejdsgiver.
6. Retten til vejrligsdagpenge ophæves i de første 3 dage i en ledighedsperiode.
7. Mulighederne for ny beregning af dagpengebeløbet til det enkelte medlem begrænses.

Herudover vil der i forbindelse med lovforslagets gennemførelse administrativt blive gennemført en skærpelse af mindstekravet til ledighedens længde som betingelse for udbetaling af dagpenge samt en skærpelse af betingelserne for udbetaling af dagpenge for søgnehellig dage.

Forslagene om nedsættelse af satserne (pkt. 1), bortfald af pristalsregulering og taktregulering af dagpenge (pkt. 2) og forhøjelse af medlems- og arbejdsgiverbidragene (pkt. 4) har primært til formål at nedbringe statens andel af udgifterne til arbejdsløshedsforsikringen, medens forslagene om

ensartet sats ved delvis ledighed i en uge m.m. (pkt. 5), ophævelse af retten til vejrligsdagpenge for de første 3 dage i en ledighedsperiode (pkt. 6) og begrænsning af mulighederne for ny beregning af dagpengebeløbet til det enkelte medlem (pkt. 7) tillige har til formål at forenkle administrationen og at fjerne nogle utilsigtede anvendelser af systemet.

I.

Ændringer ifølge lovforslaget.

Ad pkt. 1. Efter de gældende regler udbetales dagpenge til det enkelte medlem med et beløb, der udgør 90 pct. af den hidtidige indtægt (det individuelle dagpengebeløb), jfr. lovens § 51, stk. 1, dog højst med et beløb, der svarer til 90 pct. af det beregningsgrundlag, der er fastsat i lovens § 47 (højeste dagpengebeløb).

Til nyuddannede udbetales dagpenge med et beløb, der svarer til 90 pct. af den garanterede mindstebetaling, der anvendes på store dele af det private arbejdsmarked, jfr. lovens § 51, stk. 2.

Efterløn udbetales med et beløb, der svarer til dagpenge under ledighed, jfr. lovens § 75 d, stk. 1. Fra det tidspunkt, hvor dagpengeretten i tilfælde af ledighed ville være ophørt, fordi den pågældende ikke længere opfylder betingelserne i lovens § 55 om 26 ugers beskæftigelse inden for de sidste 3 år, nedsættes efterlønnen i de 2 følgende år til et beløb, der højst kan udgøre 80 pct. af højeste dagpengebeløb efter lovens § 47, og derefter højst 70 pct. heraf, jfr. lovens § 75 d, stk. 2.

En tilstrækkelig nedbringelse af statens udgifter til arbejdsløshedsforsikringen kan kun opnås, hvis der sker en *generel nedsættelse af dagpengebeløbene*. Det foreslås derfor i *lovforslagets § 1, nr. 1, 6 og 10*, at alle de nævnte beløb – det vil sige det individuelle dagpengebeløb, det højeste dagpengebeløb, det særlige beløb til nyuddannede samt efterlønnen – nedsættes fra 90 pct. til 80 pct.

For at give de berørte ledige og efterlønsmodtagere en rimelig tid til at indstille sig på ændringen foreslås nedsættelsen gennemført gradvis til 85 pct.